

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-1.720.15.2019.DP

Warszawa, 2 października 2019 r.

DECYZJA nr DNR-1/44/2019

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa adaptera podróznego „ORNO” model OR-AE-1399 (kod EAN: 5902560324877), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę ORNO-LOGISTIC sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. adaptera podróznego „ORNO” model OR-AE-1399 (kod EAN: 5902560324877), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę ORNO-LOGISTIC sp. z o. o. z siedzibą w Gliwicach karę pieniężną w wysokości 8000 (słownie: osiem tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 22 lutego 2019 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr NR.8361.38.4.2019.BB.JZ.(BB), dotyczący adaptera podróznego „ORNO” model OR-AE-1399 (kod EAN: 5902560324877) (dalej jako „adapter”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę ORNO-LOGISTIC sp. z o. o. z siedzibą w Gliwicach.

Kontrola została przeprowadzona w związku z otrzymaniem przez Pomorskiego WIIH skargi konsumenta, w której wskazano, że możliwe jest włożenie adaptera do gniazda europejskiego i rozsuniecie styków na pozycje umożliwiające korzystanie w Chinach lub Wielkiej Brytanii, co powoduje możliwość dotknięcia niezabezpieczonych elementów pozostających pod napięciem 230V.

Kwestionowany produkt to adapter przenośny, nierozbieralny, umożliwiający połączenie wielu typów wtyczek z gniazdem wtyczkowym nie przewidzianym do współpracy z takimi typami wtyczek, umożliwiający korzystanie z gniazdek elektrycznych typu EU, UK, US, AU do urządzeń kl. II. Obudowa urządzenia wykonana jest z tworzywa sztucznego w kolorze białym. W ocenianym produkcie nie stwierdzono ostrych krawędzi i uszkodzeń mechanicznych.

Na produkcie umieszczono m.in. informacje:

- „ *OR-AE-1399 TRAVEL ADAPTOR*”,
- „*Made in PRC for ORNO-LOGISTIC Sp. z o. o. ul. Katowicka 134 43-190 Mikołów*”,
- „ *Power output: 110-250VAC*”, *50/60Hz*”,
- „*Rated current: max 6A*”,
- maksymalne obciążenie adaptera: *“max 1500W/250V”*,
- symbol II klasy ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym, symbol domku oznaczający *„do użytku wewnątrz pomieszczeń”*, symbol przekreślonego kontenera kołowego.

Adapter zapakowany jest w blister z kartonową wkładką z kolorowym nadrukiem, na którym umieszczono m.in. oznaczenie: *„ORNO-LOGISTIC Sp. z o. o. ul. Katowicka 134 43-190 Mikołów”* oraz kod EAN: 5902560324877.

Do adaptera dołączona jest instrukcja obsługi m.in. w języku polskim, zawierająca opis produktu, dane techniczne, środki ostrożności oraz zasady użytkowania.

W trakcie kontroli u dystrybutora produktu inspektorzy reprezentujący Pomorskiego WIIH poddali adapter ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami normy PN-IEC 60884-1:2006/A1:2009 *Gniazda wtyczkowe i wtyczki do użytku domowego i podobnego -- Część 1: Wymagania ogólne* (dalej jako „norma PN-IEC 60884-1:2006/A1:2009) oraz PN-IEC 60884-2-5:2002 *Gniazda wtyczkowe i wtyczki do użytku domowego i podobnego -- Część 2-5: Wymagania szczegółowe do rozgałęźników wtyczkowych* (dalej jako „norma PN-IEC 60884-2-5:2002”).

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych oraz przeprowadzonej próby użytkowej inspektorzy reprezentujący Pomorskiego WIIH stwierdzili, że adapter może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, gdyż umieszczony w gniazdku elektrycznym typu europejskiego pozwala na wysunięcie bolców umożliwiających korzystanie z gniazdek w innych krajach (np. w Chinach lub Wielkiej Brytanii), co stwarza możliwość dostępu użytkownika do części czynnych. Natomiast zgodnie z punktem 10.1 normy PN-IEC 60884-1:2006/A1:2009 części czynne wtyczek rozgałęźników nie powinny być dostępne, jeżeli wtyczka rozgałęźnika jest częściowo lub całkowicie wprowadzona do gniazda wtyczkowego tego samego systemu.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1 z 5 lutego 2019 r. - k. 33-36 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 16 kwietnia 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę ORNO-LOGISTIC sp. z o. o. z siedzibą w Gliwicach (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa adaptera podróznego „ORNO” model OR-AE-1399 (kod EAN: 5902560324877). Następnie, w postanowieniu z 18 kwietnia 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat sztuk adapterów wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także z prośbą o informację na temat liczby adapterów posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz

ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez adapter, w przypadku zadecydowania przez stronę postępowania o podjęciu działań naprawczych.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 16 kwietnia 2019 r. - k. 9-8 akt postępowania Prezesa UOKiK; postanowienie Prezesa UOKiK z 18 kwietnia 2019 r. – k. 10-14.

Pismem z 15 maja 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że wprowadziła na rynek 17060 egzemplarzy adaptera poprzez sprzedaż wyłącznemu dystrybutorowi i nie posiada żadnych egzemplarzy na stanie magazynowym. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że wyłączny dystrybutor został powiadomiony o zagrożeniu stwarzanym przez produkt i konieczności jego utylizacji oraz przekazała faktury sprzedaży adapterów.

Dowód: pismo strony postępowania z 15 maja 2019 r. wraz z załącznikami - k. 16-36 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 21 maja 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania, czy wszystkie wprowadzone na rynek adaptory zostały przez nią nabyte od chińskiego producenta oraz o przekazanie dokumentów ich nabycia. Organ nadzoru wezwał stronę do przekazania oświadczenia wyłącznego dystrybutora o nieposiadaniu adapterów na stanie magazynowym oraz dowodu potwierdzającego ich utylizację, a także do wskazania, czy otrzymała skargi lub reklamacje dotyczące produktu.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 21 maja 2019 r. - k. 37-38 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 10 czerwca 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że wszystkie adaptory nabyła od chińskiego dostawcy i przekazała faktury ich zakupu oraz dokumentację celną. Strona postępowania zadeklarowała, że nie otrzymała żadnych skarg ani reklamacji konsumenckich dotyczących adaptera. Jednocześnie strona postępowania przekazała oświadczenia wyłącznego dystrybutora o posiadaniu na stanie magazynowym 803 egzemplarzy produktu i przekazaniu ich do utylizacji oraz kartę zgłoszenia odbioru elektroodpadów.

Dowód: pismo strony postępowania z 10 czerwca 2019 r. wraz z załącznikami - k. 41-61 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 11 lipca 2019 r. Prezes UOKiK wskazał, że mając na względzie zniszczenie niewielkiej części adapterów wprowadzonych na rynek (4,7%), zasadne jest ostrzeżenie konsumentów poprzez zamieszczenie na używanej przez stronę postępowania i wyłącznego dystrybutora adaptera stronie internetowej ogłoszenia zawierającego opis zagrożenia powodowanego przez adaptory oraz wskazanie przedziału czasowego, w którym były one sprzedawane.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 11 lipca 2019 r. - k. 64 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 24 lipca 2019 r. strona postępowania przekazała wydruk ze strony internetowej z komunikatem dla konsumentów.

Dowód: pismo strony postępowania z 24 lipca 2019 r. wraz z załącznikami - k. 65-66 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 14 sierpnia 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 14 sierpnia 2019 r. - k. 67 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 9 września 2019 r. strona postępowania przekazała kartę przekazania odpadów, zgłoszenie odbioru elektroodpadów, dokument rozchodu wewnętrznego i oświadczenie wyłącznego dystrybutora o nieposiadaniu adaptera na stanie magazynowym.

Dowód: pismo strony postępowania z 9 września 2019 r. wraz z załącznikami - k. 69-73 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 25 września 2019 r. strona postępowania w nawiązaniu do pisma Prezesa UOKiK z 17 września 2019 r., oświadczyła, że nie będzie zapoznawać się ze zgromadzonymi aktami sprawy.

Dowód: pismo strony postępowania z 25 września 2019 r. - k. 76 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca ORNO-LOGISTIC sp. z o. o. z siedzibą w Gliwicach wprowadził adapter podróżny „ORNO” model OR-AE-1399 (kod EAN: 5902560324877) na rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Na opakowaniu produktu znajduje się m.in. oznaczenie „*Made in PRC for ORNO-LOGISTIC*”, co oznacza, że strona postępowania miała wpływ na właściwości produktu. Ponadto, weryfikacja kodu EAN 5902560324877 potwierdza, że wskazuje on na stronę postępowania jako podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie adaptera na rynek.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1 z 5 lutego 2019 r. - k. 33-36 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; pismo strony postępowania z 10 czerwca 2019 r. wraz z załącznikami - k. 41-61 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach

jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że normy PN-IEC 60884-1:2006/A1:2009 oraz PN-IEC 60884-2-5:2002 są wyżej opisanym rodzajem norm, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa ww. adaptera z uwzględnieniem określonych w nich wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego adaptera stanowiły wyniki badań organoleptycznych oraz przeprowadzonej próby użytkowej, w toku których inspektorzy reprezentujący Pomorskiego WIIH stwierdzili, że adapter może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, gdyż umieszczony w gniazdku elektrycznym typu europejskiego pozwala na wysunięcie bolców umożliwiających korzystanie z gniazdek w innych krajach (np. w Chinach lub Wielkiej Brytanii), co stwarza możliwość dostępu użytkownika do części czynnych. Natomiast zgodnie z punktem 10.1 normy PN-IEC 60884-1:2006/A1:2009 części czynne wtyczek rozgałęźników nie powinny być dostępne, jeżeli wtyczka rozgałęźnika jest częściowo lub całkowicie wprowadzona do gniazda wtyczkowego tego samego systemu.

Powyższa nieprawidłowość stwarza zagrożenie, że podczas podłączania adaptera do gniazodka lub jego odłączania z gniazodka typu europejskiego nastąpi wysunięcie bolców pod napięciem 230V, a użytkownik dotknie bolców i zostanie porażony prądem, co może wywołać tymczasowy skurcz lub paraliż mięśni.

Dowód: Szacowanie ryzyka - k. 49-50 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania wprowadziła na rynek w okresie od sierpnia 2017 r. do stycznia 2019 r. 17060 adapterów poprzez sprzedaż wyłącznemu dystrybutorowi. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty, strona postępowania poinformowała wyłącznego dystrybutora o konieczności zutylizowania adapterów, skutkiem czego zutylizowane zostały 803 egzemplarze. Ponadto strona postępowania zamieściła na stronie internetowej komunikat dla konsumentów zawierający ostrzeżenie o zagrożeniach stwarzanych przez produkt.

Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. dokumentacja celna, faktury korygujące, oświadczenia wyłącznego dystrybutora, karta zgłoszenia elektroodpadów, dokument rozchodu wewnętrznego oraz wydruk ze strony internetowej.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez adapter, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż adapter nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający go na rynek przedsiębiorca ORNO-LOGISTIC sp. z o. o. z siedzibą w Gliwicach, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezesa UOKiK uznał znaczną ilość (tj. 17060) egzemplarzy produktu wprowadzonych na rynek, długi okres obowiązywania normy PN-IEC 60884-1:2006/A1:2009, której wymagań nie spełniał zakwestionowany adapter oraz fakt, że postępowanie zostało wszczęte na skutek skargi konsumenta.

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK przyjął fakt, że strona postępowania szybko i sprawnie podjęła działania naprawcze mające na celu wyeliminowanie z rynku niebezpiecznego produktu. Na korzyść strony postępowania przemawia również fakt, że okres wprowadzania adaptera na rynek nie był długi (ok. półtora roku) brak postępowań na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów wcześniej prowadzonych wobec strony postępowania.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocnicze przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych sztuk produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na zestawieniach sprzedaży przekazanych przez stronę postępowania, z których wynikało, że produkt był sprzedawany po cenach od 1,90 zł do 7,60 zł, a zatem średnia cena sprzedaży wyniosła 4,75 zł. W związku z powyższym, organ nadzoru uznał, że osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 16257 sztuk produktu w okresie od sierpnia 2017 r. do stycznia 2019 r. (uwzględniając utylizację 803 sztuk) wyniosła 77 220,75 zł.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 8 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjno – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się

ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek 17060 adapterów, zatem zasięg naruszenia był znaczny, a konsumenci zostali narażeni na wysokie zagrożenia stwarzane przez produkt (którego większość egzemplarzy wciąż pozostaje u konsumentów). Ponadto adaptory są produktami, które konsumenci nabywają z zamiarem wieloletniego użytkowania, co powoduje, że liczba konsumentów narażonych na zagrożenie stwarzane przez produkt może się powiększyć. Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Strona postępowania zaprzestała co prawda naruszenia prawa i podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez adapter, a Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Jednak w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak